

τ σ ο υ ν ὤ. β) Τίλλω, ἀποσπῶ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τινος Πόντ. (Κερασ.) 2) Ἀναρριχῶμαι.

γραφοῦλισμαν τό, Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) γραφοῦλιγμαν Πόντ. (Τραπ.) γαρβούλισμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) χαρβούλιγμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α φ ο υ λ ῖ ζ ω.

1) Ἀμυχή δι' ὀνύχων ἢ δι' ὀξέος ὀργάνου Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Συνών. εἰς λ. γ ρ α τ σ ο ὕ ν ι σ μ α. 2) Τὸ τίλλειν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τινος εἰς διαπληκτισμὸν Πόντ. (Κερασ.) Συνών. εἰς λ. γ ρ α φ ῖ τ σ α.

γραφτήρι τό, Ἡπ. (Δρόβιαν.)—Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ᾶ φ ω. Ὁ τύπ. γ ρ α φ τ ῆ ρ ι καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ κιμωλία μετὰ τὴν ὁποίαν γράφομεν Ἡπ. (Δρόβιαν.) 2) Γ ρ α φ ε ῖ ο 2, τὸ ὅπ. βλ., Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ.

γράφτης ὁ, Ἀθῆν. Ναύστ. Πειρ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) γραφτής Χίος (Πυργ.) Θηλ. γράφτρα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ᾶ φ ω. Ὁ τύπ. γ ρ α φ τ ῆ ς κατ' ἀναλογ. πιθαν. πρὸς τὸ μ α θ η τ ῆ ς.

1) Ὁ γράφων, ὁ συγγραφεὺς Στερελλ. (Αἰτωλ.) Χίος (Πυργ.): Ἡ γάττα λείπει γράφτρα, γιὰτ' ἵκεῖ π'πιρπατάει γράφ' μὴ τὰ πονδάρια τ'ς Αἰτωλ. 2) Ἐργαλεῖον εἰς χρῆσιν τῶν γλυπτῶν, μηχανουργῶν, ξυλουργῶν, διὰ τοῦ ὁποίου χαράσσουν εὐθείας γραμμὰς ἐπὶ ξύλων, λίθων ἢ μεταλλῶν Ἀθῆν. Ναύστ. Πελοπν. (Βούρβουρ.): Πᾶρε αὐτὸ τὸ ξύλο καὶ τραύηξε μετὰ τὸ γράφτη ἀκριβῶς ὅσο χρειάζεται καὶ ξεχόντρυνέ το μετὰ τὸ χοντροροόκανο Ναύστ.

γραφτιάς ὁ, Ἡπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ α φ τ ὸ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾶ ς.

Εἶδος σταφυλῆς, ἡ ὁποία εἶναι λευκὴ καὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν πεποικιλμένη.

γραφτίκι τό, Λεξ. Βλαστ. 427 γραφτίκ' Μακεδ. (Βελβ.) Πληθ. γραφτίκια Σέριφ.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ α φ τ ὸ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί κ ι. Ὁ τύπ. γ ρ α φ τ ῖ κ ι α καὶ ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1746 ἐκ Χίου: «ἀσλάνια ἔξι καὶ τὰ γραφτίκια». Περὶ τοῦ τύπ. τοῦ πληθ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 29 (1917), 203. Πβ. τὰ ἀνάλογα β ο υ λ λ ω τ ῖ κ ι α, β ρ ε τ ῖ κ ι α, θ ρ ε φ τ ῖ κ ι α, σ υ χ α ρ ῖ κ ι α.

1) Τὸ πτηνὸν Σπίτζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae), ἡ ἀκανθὶς ἢ ἀκανθυλλὶς τῶν Ἀρχαίων Μακεδ. (Βελβ.)—Λεξ. Βλαστ. 427. Συνών. εἰς λ. γ ρ α μ μ α τ ῖ κ ι. 2) Αἱ δαπάναι, τὰ ἐξοδα γραφῆς ἢ ἀντιγραφῆς ἐγγράφου, τὰ γραφικὰ Λεξ. Δημητρ. Ἡ σημ. καὶ ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1746 ἐκ Χίου ἐνθ' ἄν. 3) Ἡ σύνταξις τοῦ προικοσυμφώνου Σέριφ.: Πᾶμε 'ς τὰ γραφτίκια.

γραφτικὸς ἐπιθ. ἀμάρτ. Οὐσ. οὐδ. γραφτικά Πελοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ α φ τ ὸ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ὸ ς.

Ὡς οὐσ. τὰ ἐξοδα τοῦ ζωγραφίσματος: Ἄσμ.

— Θοδώρα, ποιὸς σοῦ τὰ 'γραφε τὰ φρύδια σου τὰ μαῦρα;

— Ἡ μάνα μου μοῦ τὰ 'γραφε τὰ φρύδια μου τὰ μαῦρα.

— Βάνω κ' ἐγὼ τὰ γραφτικά νὰ τὰ χαροῦμι ἀντάμα.

γραφτὸς ἐπιθ. σύνθηθ. γραφτὲ Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Μέλαν. Πραστ. Χαβουτσ.) Οὐδ. γραφτὸν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.) γραφτὸ κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.) γραφτὲ Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Μέλαν. Πραστ. Χαβουτσ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. γ ρ α π τ ὸ ς. Ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1836 μαρτυρεῖται ὁ τύπ. ἔ γ ρ α φ τ ὸ ν τό, Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 451 «καὶ ἂν κανέννας παρακούσῃ τὸ ἐγραφτὸν μας... νὰ παιδεύονται».

1) Ἐγγραφός, γεγραμμένος σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.) Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ.): Τοῦ τὰ πῆγα ὅλα γραφτά. Νὰ μοῦ τὰ κάνης γραφτά. Νὰ μοῦ τὸ δώσης γραφτὸ σύνθηθ. Τὰ 'χει τὰ τραγούδια ὅλα γραφτά Πελοπν. (Μηλ.) Ν' ὁράκα γραφτὲ τάν' τὸ πέτσε (τὸ εἶδα γεγραμμένον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν) Βάτικ. Ν' ἔμα ἔχον γραφτὲ νὰ μόλη (τοῦ εἶχα γράψῃ νὰ ἔλθῃ) Πραστ. Ἐχω μά-νι γραφτὲ τὸ γράμμα (τὸ ἔχω γράψῃ τὸ γράμμα) Χαβουτσ. Ὁ Νιχάλη ἐνι γραφτὲ νὰ ζάη στραγιώτα (ὁ Μιχάλης εἶναι γραμμένος νὰ πάη στρατιώτης) Καστάν. Τοῦ τὰ δώκανε γραφτά οἱ ξεγεννητρες Σ. Μελά, Κόκκιν. πουκάμ., 41 || Φρ. 'Σ τὸ δίνω γραφτὸ (σοῦ τὸ ὑπόσχομαι ρητῶς, ὑπευθύνως) σύνθηθ. Τοῦ τό 'καμε γραφτὸ (τὸν εἰδοποίησε ἐγγράφως) σύνθηθ. || Ἄσμ.

Καὶ τοῦ τό 'κάμασι γραφτὸ | πῶς ἐσυνέβη τὸ κακὸ (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραφτὸ λιθάρι Πελοπν. (Λαγκαδ.) 2) Ὁ πεποικιλμένος διὰ σχεδίων ἢ κεντημάτων, ὁ ἐξωγραφημένος Ἡπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σκυρ. —Α. Χατζημιχ., Ἑλλήν. τέχνη. Σκυρ., 111, 113 I. Γρυπάρ., Σκα-ραβ., 84.—Λεξ. Βλαστ. 325 Πρω. Δημητρ.: Γραφτά βρα-κιά (τὰ ἔχοντα χρωματιστὰ κεντήματα) Καλάβρυτ. Βελο-νιά γραφτή (εἶδος κεντήματος) Σκυρ. Τὰ περισσότερα κεν-τήματα εἶναι γραφτά, δηλαδὴ σχεδιασμένα πάνω 'ς τὸ πανί... 'ς τὰ γραφτά κεντήματα τὸ σχέδιο εἶναι καμωμένο μετὰ μελάνι καὶ μ' ἐλεύθερο χέρι Α. Χατζημιχ., ἐνθ' ἄν., 111. Οἱ γραφτὲς βελονιᾶς κεντιοῦνται ὅλες 'ς τὸ τελάρο καὶ εἶναι πολλὲς Α. Χατζημιχ., ἐνθ' ἄν., 113 || Ἄσμ.

Ἀνάμεσα 'ς τὰ φρύδια σου γραφτὸ τζαμί θὰ χτίσω καὶ ντερβισάκι θὰ γενῶ, νὰ 'ρθῶ νὰ σὲ φιλήσω

Ἡπ. || Ποίημα.

Οἱ παντρεμένες ξενοχτοῦν | γιὰ τὰ σμιχτά γραφτά σου φρύδια

I. Γρυπάρ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ ἀρχαία. Βλ. Εὐριπ., Ἀποστ., 764 (ἐκδ. Α. Nauck) «γραπτοὺς τ' ἐν ἀετοῖσι πρόσ-βλεψον τύπους». Ἐξ Ἀθηναϊκοῦ ἐγγράφου τοῦ 1764 ἔχο-μεν «προσκεφαλὰδια γραφτά». Δ. Καμπούρ., Μνημ. Ἱστορ. Ἀθην. 3, 64. 3) Ὁ ὑπὸ τῆς μοίρας ὠρισμένος Νάξ. (Ἀπί-ρανθ.) : Γραφτὸς σοῦ 'τον εὐτὸς (ἐκ τῆς τύχης αὐτοῦ σοῦ ἦτο προωρισμένος). Γραφτὸς μοῦ 'τονε κ' εὐτὸς ὁ καμὸς νὰ τόνε περάσω. Μὴ σεκληδίξῃσαι, πῶς δὲν τὴν ἤπηρες, παι-δί μου, μὰ βορεῖ νὰ 'ν' ἄλλη γραφτὴ σου (μὴ στενοχωρῇσαι, διότι δὲν ἔλαβες αὐτὴν ὡς σύζυγον, παιδί μου, μπορεῖ ἢ μοῖρα νὰ σοῦ ἔχη ὀρίσει ἄλλην).

Τὸ θηλ. καὶ ὡς οὐσ., γυναικεῖος χιτῶν, μεταξοκέντητος εἰς τὸ κάτω μέρος καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῶν χειρίδων Εὐβ. (Αἰδηψ.): Ἡ γραφτή.

Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. 1) Ἡ γραφή, τὸ γράψιμον Κρήτ.: "Ἐχω πολὺ γραπτὸ σήμερον καὶ δὲ βορῶ νὰ ῥθω. Συνών. γ ρ α φ ή, γ ρ ά ψ ι ο. 2) Πᾶν γραπτὸν κείμενον, ἰδίᾳ τὸ γραπτὸν δοκίμιον τῶν μαθητικῶν κλπ. ἐξετάσεων σύνηθ.: "Ὁ καθηγητὴς διορθώνει τὰ γραπτὰ. "Ὅλο τὸ γραπτὸ του ἦταν γεμᾶτο μουντζούρες — λάθη. Τοῦ σιμείωσε — τοῦ πῆρε — τοῦ μονόγραψε τὸ γραπτὸ σύνηθ. "Ἦτανε σύλλαθος τὸ γραπτὸ του (ἦτο πλήρες λαθῶν τὸ γραπτὸν του) Κρήτ. (Χαν.) Δός μου τὴ σ-στάμδα νὰ σταμῶσω τὸ γραπτὸ μου (στάμδα=στυπόχαρτον) Κῶς (Καρδάμ.) 3) Τὸ πεπρωμένον, τὸ γεγραμμένον, τὸ προωρισμένον ὑπὸ τῆς μοίρας νὰ συμβῇ εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον εἰς τὸν βίον του κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.) Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ.): "Ἦταν γραπτὸ του. "Ἐτσι μοῦ ἦτανε γραπτὸ. Γραπτὸ ἦτανε νὰ πνιγῇ — νὰ σκοτωθῇ κοιν. "Ἐκὶ τὸ γραπτὸ σι (ἦτο ἡ τύχη σου τοιαύτη) Καστάν. "Ἦτανε γραπτὸ του νὰ πάῃ ἔτσι σκοτωτὸς Πελοπν. ('Ανδροῦσ.) Μοῦ 'ταν γραπτὸ νὰ τὰ τρανήξουν οὐλ' αὐτὰ "Ἦπ. (Ζαγόρ.) "Ἄν εἶνι γραπτὸ τ' νὰ πιράσ', θὰ πιράσ' "Ἦπ. (Κουκούλ.) "Ἦταν γραπτὸ τ' ν' ἀπουμείν' οὐρφανὸ ἀπὸ μάννα καὶ ἀπὸ πατέρα αὐτόθ. || Φρ. Τὰ γραπτὰ τῆς μοίρας (αἱ ἀποφάσεις τῆς μοίρας, τὸ πεπρωμένον) Θράκ. (Μέτρ.) Κακὰ γραπτὰ (κακὴ τύχη, κακὸν πεπρωμένον) "Ἦπ. || Παροιμ. Τὸ γραπτὸ δὲ γίνεται ἄγραφο (τὸ πεπρωμένον δὲν μεταβάλλεται, δὲν δύναται νὰ τὸ ἀποφύγῃ τις) Κέρκ. Τὰ γραπτὰ λευωτὰ δὲ γένονται (συνών. μετὴν προηγουμ.) "Ἄνδρ. Τὰ γραπτὰ δὲ λευών'νι (συνών. μετὴν προηγουμ.) Λέσβ. || "Ἄσμ.

"Ἄστρα, δὲ με λυπᾶστε βλιό, σύννεφα, δὲ με κλαίτε; καὶ ἂν εἶναι τίποτας γραπτὸ, γιάδα δὲ μοῦ τὸ λέτε; Κρήτ.

"Ὅσο καὶ νὰ πονῶ γιὰ σέ, δὲ σοῦ παραπονοῦμαι, γιὰτ' ἦτανε τῆς τύχης μας γραπτὸ νὰ χωριστοῦμε αὐτόθ.

Γαβρός ἦταν αἰτὸς κ' ἡ νύφη περιστέρι, ἀπ' τὸ Θεὸ ἦταν γραπτὸ γιὰ νὰ γινοῦνι ταῖρι Σάμ. (Βουρλιῶτ.) Συνών. γ ρ α μ μ έ ν ο, γ ρ α φ ή, μ ο ι - ρ α, τ υ χ ε ρ ό, τ ύ χ η.

γράφω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αξ. 'Αραβάν. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράφου κοιν. βόρ. ἰδιώμ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γράφτω Βιθυν. (Κουβούκλ.) Θεσσ. Θράκ. (Ραιδεστ. Τσακίλ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Ποτάμ. Φερτ.) Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. ("Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Ρόδ. ('Αρχάγγελ.) Στερελλ. ('Αχυρ. Σιβίστ.) γράφτου 'Αλόνν. Δαρδαν. Θεσσ. Θράκ. (Καλαμ.) Καππ. (Μαλακ.) Λέσβ. Λήμν. Μακεδ. ('Αρν. Βόιον Καστορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γράφω 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Βουν.) γράβω Καππ. ('Αξ. Ποτάμ. Φερτ.) γράβγω Μ. 'Ασία (Κυδων. Μοσχονήσ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γράβου Καππ. (Μισθ.) γάβφον Σαμοθρ. γράφω' μα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράβγω' μα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γράφουρ ἐν Τσακων. (Πραστ.) ἰγράφω 'Απουλ. (Κορίλ. Στερνατ.) 'Αόρ. ἐγράβα Τσακων. (Καστάν. Μέλαν.) 'γράφγα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) ἔγρασπα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) ἔγρατσα Καλαβρ. (Μπόβ.) ἔγρατσα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) ἔγραφσα 'Απουλ. (Τσολλίν.) ἔγρασ-σα 'Απουλ. (Τσολλίν.)

Μέσ. γραφούμενε Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) ἐγράμμα Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) Παρακ. εἶμαι γραμμένα 'Απουλ. (Μαρτιν.) Προστ. ἄορ. γράσπε - γράσπετε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) 'Απαρ. ἄορ. γράσπει Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) γράτσει 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) Μετοχ. ἐνεργ. ἐνεστ. γράφοντα πολλαχ. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) γράφοντα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κορίλ. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) γράφτουσα Κύπρ. Ρόδ. Μετοχ. ἄορ. γράσποντα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) γράτσουντα 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτάν. Μαρτιν. Στερνατ.) Μετοχ. μέσ. γραφούμενος πολλαχ. γραμ-μένος Κύπρ. γαμ-μένος 'Απουλ. (Καλημ. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) γαμμένους Λέσβ.

Τὸ ἀρχ. ρ. γ ρ ά φ ω.

1) Παριστάνω διὰ τῆς γραφίδος τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ἢ ἐκφράζω ἐννοίαν τινα διὰ γραπτῶν χαρακτήρων κοιν. καὶ 'Απουλ. Καλαβρ. Καππ. Τσακων. : Γράφω μεγάλα - μικρά - στρογγυλά - κεφαλαῖα γράμματα. Γράφω καλὰ - κακὰ - ὁμορφα - ἄσκημα - ἴσια - στραβά - ὀρθία - πλαγιαστά - γρήγορα - βιαστικά - ἰδιοχείρως - μετὸ ἴδιο μου τὸ χέρι. Γράφω τὸ μάθημα - τὸ ὄνομά μου. Γράφω χωρὶς γυαλῖα κοιν. Δὲν ξέρεῖ νὰ γράφῃ οὔτε τὸ ὄνομά του. Δὲν ξέρεῖ οὔτε νὰ γράφῃ οὔτε νὰ διαβάξῃ, εἶναι ἀναλφάβητος κοιν. Γράψε - γράψε ἐχάλασε ἡ πέννα (= ἀπὸ τὸ πολὺ γράψιμο) Κεφαλλ. Τὰ γλωσσίδια αὐτὰ γράφον πιδ καλὰ (γλωσσίδια = οἱ πέννες ὠρισμένου σχήματος) Κρήτ. ("Ἄγιος Γεώργ.) "Ἐγραφτάμι μὲ τοῦ ζουμὸ ἀπ' τοῦ κοιμυμὸ 'ς ἄσπερον χαρτί, τοῦ πύρονάμι 'ς τὴ φοντιά καὶ τοῦ διάβαζάμι Μακεδ. (Βόιον) Πάρι δνὸ στυλοὶ καὶ γράφ' ὅσον θέλ'ς Μακεδ. (Μεσολακκ.) Τὸ παιδί πάει 'ς τὴ σκάλα νὰ ματ-ταῖη νὰ μελετῇ καὶ νὰ γράσῃ Καλαβρ. (Γαλλικ.) 'Ἐκείνη τοῦ ἔδωκε μία θ-θυχατέ-ρα ἐνοῦ, ποὺ ἦθ-ἔδωκε γράσπει (ποὺ ἤξερε νὰ γράφῃ) Καλαβρ. (Βουν.) Τοῦτο ἐν τοῦ ἦθ-ἔδωκε μελετῇ δὲ νὰ γράσῃ (δὲν ξέρεῖ νὰ διαβάξῃ οὔτε νὰ γράφῃ) Καλαβρ. (Γαλλικ.) || Φρ. Γραμμένο 'ς τὸ πόδι - μετὰ τὰ πόδια - 'ς τὸ γόνατο (δηλ. προχείρως) κοιν. Τοῦ τὰ 'γραψε χαρτί καὶ καλαμάρι (δηλ. καταλεπτῶς) κοιν. Κουράζεις τὰ πόδια σου μ' αὐτὰ ποὺ γράφεις (εἰρων., δηλ. γράφων προχείρως). 'Αθῆν. || Παροιμ. φρ.:

Γράψε, Γιάννη, γράμματα καὶ γράψε τ' ὄνομά μου (ἐπὶ τῶν ἀγραμμάτων τῶν οὐδὲ τὸ ὄνομά των δυναμένων νὰ γράψουν) Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.) || "Ἄσμ.

Γραμματικὸς ν-ικάθουνταν 'ς ἓνα ψηλὸ σαράι, ν-ἔγραφτι καὶ κουντούλιαζι τρία χροινῶ μιλάνι Θεσσ. (Χάσ.)

Τοῦ καλαμάρι ἔγραφι καὶ τοῦ χαρτί μιλοῦσι (κάλανδα) Στερελλ. (Παρνασσ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγή πολλαχ.

Νὰ ἰδῶ κ' ἓνα γραμματικὸ ποὺ γράφει καὶ ἀναγνώνει (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.)

β) 'Ορθογραφῶ κοιν.: Πῶς γράφετε τὸ ὄνομά σας; Πῶς γράφεται ἡ (τάδε) λέξη; κοιν.

2) Μετβ., με ἀντικείμενον τὰς λέξεις γ ρ ά μ μ α, γ ρ α φ ή κ.τ.δ., ἢ καὶ ἀμετβ., ἐπιστέλλω, ἀλληλογραφῶ κοιν. καὶ 'Απουλ. Καλαβρ. (Γαλλικ. Χωρίο Βουν.) Καππ. ('Αραβάν. Μισθ.) Πόντ. (Κᾶρς Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Καστάν. Πραστ. Χαβουτσ. κ.ά.): Μοῦ 'γραψε καὶ δὲν τοῦ ἀπάντησα. Γράψε του δνὸ γραμμές. Τοῦ 'γραφα δνὸ φορές. Δὲ μᾶς γράφεις κοιν. "Ἦγραφε τοῦ γαβροῦ του πῶς εἶναι καλὸ παιδί 'Αντίπαρ. Χαιρετίσματα καὶ ἀπὲ μένα π' σέ γράφτω τὸ γράμ-